

Motion till riksdagen

1989/90:Ub676

av Åke Selberg m.fl. (s)

Brandingenjörsutbildningen

Det moderna samhället är komplicerat och sårbart. Stora värden går till spillo varje år genom olika slag av olyckor – framför allt bränder. Vägtrafiken skördar årligen ett stort antal offer. Olyckor i industrin och på andra arbetsplatser är också vanliga.

Sårbarheten har ökat behovet både av bättre förebyggande åtgärder mot olyckor och av en ökad beredskap för insatser när en olycka har inträffat. Befolkningsskyddet och räddningstjänsten genomgår sedan flera år en utveckling som syftar till att höja effektiviteten. Som exempel kan nämnas att det ökade hotet om skador på människor, egendom och miljö till följd av olyckor i den kemiska verksamheten har fordrat omfattande åtgärder inom både den kommunala och den statliga räddningstjänsten. Samordningen av verksamheten i fred med förberedelserna för verksamheten i krig är en annan viktig del av strävandena att förbättra de förebyggande åtgärderna och beredskapen för räddningsinsatser.

Brist på brandingenjörer

Den utveckling av befolkningsskydd och räddningstjänst som riksdagen har beslutat om försvåras av den brist på personal med högre utbildning – brandingenjörsutbildning – som rekryteras till ett mycket stort antal ledande befattningar inom den kommunala räddningstjänsten i landet. Ett betydande antal brandingenjörer behövs också inom statliga myndigheter och bl.a. hos industrier med egen beredskap mot olyckor, försäkringsgivare och företag inom områdena brandteknik och riskhantering.

Brandingenjörsutbildningen lokaliserades år 1986 till Lunds tekniska och naturvetenskapliga högskola. Samtidigt utökades antalet utbildningsplatser från tidigare 15 per år till 25 i högskolans regi. En ytterligare utökning till 30 elevplatser äger rum under år 1990.

Redan vid tillkomsten av den nya utbildningen rådde det en stor brist på brandingenjörsutbildad personal. De bedömningar av behovet av personal med denna utbildning som räddningsverket nyligen har gjort tillsammans med kommunerna visar på att obalansen kommer att kvarstå under en stor del av 1990-talet. Detta kommer att allvarligt hämma den utveckling av befolkningsskydd och räddningstjänst som riksdagen har beslutat om och som kommuner och statliga myndigheter har till uppgift att genomföra.

Särskilda svårigheter i norra Sverige

Mot. 1989/90

Ub676

Ett särskilt problem i detta sammanhang är att rekryteringen av elever till brandingenjörslinjen i Lund hittills nästan uteslutande skett från södra och mellersta Sverige än från de norra delarna av landet. Om underlaget för antagningen av elever inte förändras inom de närmaste åren riskerar det att ytterligare begränsa möjligheterna till rekrytering av kvalificerad personal till räddningstjänsten i norra Sverige. En sådan begränsning skulle leda till stora olägenheter för det skydd som människor i en stor del av landet ställer krav på i både fred och krig. Den utökning av rekryteringsmöjligheterna som är nödvändig, förutsätter i stället en ytterligare utveckling av utbildningen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att brandingenjörsutbildningen bör utökas och någon del av utbildningen förläggas till norra Sverige.

Stockholm den 24 januari 1990

Åke Selberg (s)

Nils-Olof Gustafsson (s)

Bo Holmberg (s)

Ove Karlsson (s)

Magnus Persson (s)

Roland Brännström (s)